

ת"פ 51067/03/20 - מדינת ישראל נגד גבריאל בן לולו, גדעון סלמאן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 51067-03-20 מדינת ישראל נ' בן לולו

ת"פ 51099-03-20 מדינת ישראל נ' סלמאן

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	גבריאל בן לולו גדעון סלמאן

החלטה

בעניינם של כל אחד מהנאשמים הוגש כתב אישום נפרד.

הנאשמים ביקשו לכפור במיוחס להם, ובשלב זה מצאתי לבחון אם יש להורות כי שני כתבי האישום יישמעו במאוחד בפני אותו מותב, שמא יש לדון בכל אחד מכתבי האישום בנפרד, הגם שמדובר במסכת עובדתית דומה ובעבירות זהות.

בראשית הדברים יצוין כי כל אחד מכתבי האישום הוגש בחודש מרץ 2020, ומייחס לכל נאשם ריבוי עבירות לפי חוק שמירת הניקיון, תשמ"ד - 1984 (להלן: "חוק שמירת ניקיון"): פינוי פסולת לאתר שאינו מורשה, עבירה לפי סעיף 7(ד) בחוק שמירת הניקיון ביחד עם סעיף 13(ב)(4) בחוק, ולכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים, עבירה לפי סעיף 2 בחוק, ביחד עם סעיפים 4 ו- 13(ג)(1א)(א) בחוק. כן מייחסים כתבי האישום לנאשמים עיסוק ללא רישיון בעסק טעון רישוי, עבירה לפי סעיף 4 בחוק רישוי עסקים, תשכ"ח - 1968, פריט 5.1 ב' בצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשע"ג - 2013, ביחד עם סעיף 14 בחוק.

על פי עובדות כתבי האישום, כל אחד מהנאשמים הוא נהג משאית העוסק שנים רבות בתחום עבודות איסוף והובלות עפר, ובבעלותו משאית המשמשת אותו לצרכי עבודתו.

בתקופה הרלבנטית לכתבי האישום, במשך כ-5 שנים - מחודש מרץ 2014 ועד לחודש מרץ 2019, ביצעו הנאשמים איסוף, הובלה ושפיכה של עשרות טונות פסולת בניין, ללא רישיון עסק וללא היתר, תוך גרימת לכלוך, נזק וזיהום סביבתי באמצעות המשאיות שבבעלותם. את הפסולת העמיסו באתרי בנייה שונים והובילו אותה לאתרים שאינם מורשים או לרשות הרבים, בהתאם להוראות בעלי החברה לה נתנו שירות.

במסגרת דיון שהתקיים בפניי ביום 6.5.2021, טענה ב"כ הנאשמים טענות מקדמיות, ובהמשך הסכימה כי הטענות תוכרענה לאחר הבאת הראיות.

באותו מועד נשאלו הצדדים לעמדתם באשר לאיחוד הדיונים, וביקשו להודיע על כך בכתב.

בתגובתה, הודיעה ב"כ הנאשמים כי כל אחד מהם מתנגד לשמיעת הדיון במאוחד, אף אם שמיעה במאוחד תהא יעילה יותר, נוכח זכות הנאשמים להליך הוגן.

מנגד, הודיעה המאשימה כי אינה מתנגדת לשמיעת התיקים במאוחד, נוכח היעילות, חיסכון בזמן שיפוטי ומניעת החלטות סותרות, ובשים לב לחפיפה חלקית בין עדי התביעה בשני התיקים.

סוגיה זו שעניינה איחוד דיונים מוסדרת בסעיף 90 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ") שזו לשונו -

"בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 ובית המשפט סבור שהצרוף לא יגרום לעיוות דין".

סעיף 87 בחסד"פ קובע -

"מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר".

בהתאם ללשון החוק ולהלכה הפסוקה, ניתן להורות על איחוד דיונים ככל שניתן לעשות כן מכח סעיף 86 או 87 בחסד"פ, וככל שבית המשפט סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין. כן ניתן, בהתאם להלכה, להורות על איחוד דיונים חלקי, לצורך שמיעת עדותם של עדים משותפים.

בענין זה אפנה להחלטת כב' השופטת הנשיאה יפה - כ"ץ מיום 1.3.2017 בתפ"ח (ב"ש) 4370-03-15 **מדינת ישראל נ' יורם אלון**, ניתן ביום 1.3.17 (פורסם בנבו):

על פי הוראות החוק, צירוף נאשמים בכתב אישום אחד, שדן במסכת עובדתית אחת, הוא המצב הרצוי לא רק מן הבחינה הדיונית אלא גם מהבחינה המהותית. אך ברור, שאין זה

ראוי שכתבי אישום שיסודם בפרשה אחת מסועפת, רבת משתתפים וצדדים, תתברר מספר פעמים ובפני מותבים שונים תוך שמיעת העדים פעם אחר פעם. איחוד משפטים של כמה נאשמים, כשמתקיימות הנסיבות המוזכרות בסעיף 87 לחסד"פ, נועד לקיים סדרי דין סבירים ויעילים החוסכים את הצורך לשמוע אותם עדים פעמים מספר - תופעה הנוגדת באופן ברור וגלוי את האינטרס הציבורי.

במקרה שבפניי, עסקינן בשני כתבי אישום המשיקים זה לזה במהות ובמועדי ביצוע העבירות. מרבית העדים מתוך 24 ו-26 עדי התביעה (בכל אחד מכתבי האישום) זהים - וב"כ הנאשמים ביקשה לזמן את כולם, הטענות המקדמיות בהן יהא על בית המשפט להכריע זהות, ושני הנאשמים אף מיוצגים על ידי אותה עו"ד, אשר טענה טענות דומות בעניינם עד שלב זה של ההליך.

בנסיבות אלו, איחוד המשפטים יביא לחסכון בזמן שיפוטי, לחסכון בזמנם של העדים, ימנע הכרעות סותרות, וייעל את ההליך בכל מובן.

בחנתי את טענת ב"כ הנאשמים כי איחוד הדיונים עלול לפגוע בזכותם להליך הוגן, ואולם משהטענה נטענה ללא פירוט כלשהו, איני מוצאת כי שמיעת הדיונים במאוחד תפגע בזכויותיהם של הנאשמים. מכל מקום, ככל שיסבור השופט אשר ידון בתיק כי המשך שמיעתם במאוחד של שני התיקים יפגע בנאשמים, יוכל כמבואר לעיל להורות על הפרדת הדיונים.

משכך, אני מורה כי עניינם של הנאשמים יישמע במאוחד.

נקבע להבאת הראיות בשני כתבי האישום יחדיו בפני כבוד השופט מורנו ביום 20.2.22 החל מהשעה 11:30.

המאשימה תדאג לזימון עדיה.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, בהעדר הצדדים.